

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1166/2023
09.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Светислава Бојића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 1282/22 од 23.01.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 312/22 од 14.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 09.11.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Светислава Бојића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 1282/22 од 23.01.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 312/22 од 14.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К 1282/22 од 23.01.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци затвора, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 02.10.2022. године па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција. Истом пресудом, на основу члана 89а КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним у трајању од 1 (једне) године тако што му је забрањено даље узнемривање оштећеног ББ, а на основу члана 84. КЗ изречена је мера безбедности обавезног лечења алкохоличара која ће се извршити у заводу за извршење казне затвора и трајаће док постоји потреба за лечењем али не дуже од изречене казне затвора, с тим што му се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора. Окривљени је ослобођен од дужности да накнади трошкове кривичног поступка па исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 312/22 од 14.06.2023. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Зорана Брадића, а пресуда Другог основног суда у Београду К 1282/22 од 23.01.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Светислав Бојић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и тачка 2) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Светислав Бојић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводећи да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то: на налазу и мишљењу Градског центра за социјални рад, Одељење Вождовац од 21.10.2022. године, извештају о догађају-насиље у породици ПС Вождовац од 02.10.2022. године и службеној белешци ПС Вождовац од 02.10.2022. године. Службене белешке сачињене од стране Министарства унутрашњих послова РС током преткривичног поступка, према наводима захтева којима се бранилац позива на становишта судске праксе Апелационог суда у Београду и Врховног касационог суда, представљају обавештења на основу којих је орган унутрашњих послова саставио кривичну пријаву, па такве службене белешке не представљају доказ који се може користити у кривичном поступку нити се на њима може заснивати судска одлука. Исто важи и за извештаје других државних органа, осим ако јавни тужилац није дао наредбу да се сачине такве белешке или извештаји који би пред судом имале доказну снагу, што у конкретној ситуацији није случај, па бранилац сматра да су сви наведени писмени докази морали бити издвојени из списка предмета.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, по оцени Врховног суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Према стању у списима предмета, суд је у доказном поступку, између осталог, извршио увид у: извештај о догађају-насиље у породици МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, ПС Вождовац од 02.10.2022. године у ком је констатовано стање затечено на лицу места и да је окривљени, након консултације са радником за насиље у породици, доведен у ПС Вождовац; службену белешку МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, ПС Вождовац од 02.10.2022. године у којој је констатован резултат алкотестирања окривљеног и налаз и мишљење Градског центра за социјални рад у Београду, Одељење Вождовац од 21.10.2022. године.

Одредбама члана 4. став 1. тачка 13) и члана 7. став 1. Закона о спречавању насиља у породици, између осталог, предвиђена је примена овог закона у кривичном поступку за кривично дело насиље у породици из члана 194. КЗ и Центар за социјални рад одређен као установа надлежна за спречавање насиља у породици, односно полиција, јавна тужилаштва, судови опште надлежности и прекршајни судови, као државни органи. Одредбом члана 12. истог закона, прописано је да су државни органи и установе надлежне за примену овог закона дужни да брзо, делотворно и координисано спречавају насиље у породици и вршење кривичних дела одређених овим законом и да пруже жртви заштиту, правну помоћ и психосоцијалну и другу подршку ради њеног опоравка, оснаживања и осамостаљивања, док је у одредбама члана 13. до 23. овог закона прописан поступак спречавања насиља у породици, и између осталог, улога надлежног полицијског службеника.

Из цитираних одредби произлази да Центар за социјални рад установа која је законом овлашћена да даје налаз и стручно мишљење у предметима насиља у породици, што је случај и у конкретној ситуацији јер је извештај Градског центра за социјални рад у Београду, Одељење Вождовац од 21.10.2022. године израђен током процене ризика од насиља у породици, у смислу одредби члана 15. и 16. Закона о спречавању насиља у породици, па је овај налаз и мишљење суд могао извести као доказ на главном претресу. Исто важи и за извештај о догађају-насиље у породици и службену белешку МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, ПС Вождовац од 02.10.2022. године, који према садржају не представљају обавештења примљена од грађана у смислу одредбе члана 288. ЗКП и за које, супротно наводима захтева, није било потребно прибавити наредбу јавног тужиоца. Ово имајући у виду да је у конкретном случају реч о извештају, односно службеној белешки о радњама која су предузете на основу обавеза и овлашћења која су полицији дата Законом о спречавању насиља у породици, према којима се процена ризика заснива на доступним обавештењима и одвија у што краћем року, након чега се прикупљена обавештења и процена ризика достављају основном јавном тужиоцу, па су самим тим, неосновани наводи браниоца окривљеног да су исти незаконити и да су као такви морали бити издвојени из списка предмета. Према томе, наведени докази су прикупљени у складу са Законом о спречавању насиља у породици, а формално ни садржински нису у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку.

Сходно наведеном, Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости којима се указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП која представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека.

Међутим, образлажући наведену повреду закона бранилац у суштини указује на на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП, обзиром да оспорава чињенична утврђења суда у погледу битно смањене урачунљивости окривљеног наводима да суд није правилно ценио налаз и мишљење вештака психијатра др Светислава Мишковића, чију доказну снагу у захтеву оспорава изношењем закључка које је поводом урачунљивости окривљеног изнео судски вештак у другом кривичном поступку који је раније вођен против окривљеног. Бранилац у захтеву такође наводи да као дугогодишњи бранилац окривљеног

одговорно тврди да окривљени није извршио кривично дело за које је оглашен кривим, и у прилог своје тврдње износи сопствено виђење критичног догађаја и мотиве оштећеног као оца да пријави насиље у породици, на који начин такође указује на повреду закона из члана 440. ЗКП. Осим тога, бранилац указује и на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП наводима да је првостепени суд окривљеном погрешно ценио као отежавајућу околност његову ранију осуђиваност за истоврсна кривична дела обзиром да окривљени раније није осуђиван за истоврсна дела, док наводима да другостепени суд није оценио све жалбене наводе указује на повреду закона из члана 460. ЗКП, коју у захтеву и сам нумерише.

Врховни суд се није упуштао у разматрање изнетих навода обзиром да повреде закона из члана 440, 441. став 1. и 460. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, због које бранилац подноси захтев, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Из свих изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић